Sanayi İşçileri Bülteni

Köle değil işçiyiz, örgütlüysek güçlüyüz!

İşçi Bülteni Özel Sayı: 566
Fiyat 25 Kr. Nisan 2010

Güvencesiz çalışmaya geleceksiz yaşamaya karşı

1 Mayıs´ta alanlarda, 16 Mayıs´ta işçi kurultayında buluşalım!

Bülten'den...

Günlerin bugün getirdiği
Baskı zulüm ve kandır
Ancak bu böyle gitmez
Sömürü devam etmez
Yepyeni bir güneş doğar
Bizde ve tüm ülkelerde

Her geçen gün yaşam koşullarımızı daha da ağırlaştıran saldırılarla karşılaşıyoruz. Gün geçmiyor ki çalışma ve yaşama koşullarımızı daha da ağırlaştıran uygulamalar karşımıza çıkmasın. Gün geçmiyor ki işçi kardeşlerimiz işten atılmasın, sosyal ve ekonomik hakları gasp edilmesin.

Ve gün geçmiyor ki bu saldırılara karşı işçi sınıfının bir bölüğü harekete geçmesin.

İşte TEKEL işçileri; fabrikalarının sermayeye peşkeş çekilmesinin ardından 4/C adı altında dayatılan ücretli köleliğe karşı Ankara'da başlattıkları direnişlerini şimdi ülkenin dört bir yanına taşıyorlar. Artık İzmir'den Antakya'ya, Malatya'dan Adıyaman'a, Diyarbakır'dan İstanbul'a pek çok kent TEKEL işçilerinin direnişine tanık oldu.

TEKEL işçilerinin açtığı yoldan yürüyen Çemen Tekstil işçileri de polisin copuna, biber gazına rağmen aileleriyle birlikte 74 gün sürdürdükleri grevlerini kazanımla bitirdiler. Bu zafer, örgütlü olduğunda işçi sınıfının önünde hiçbir gücün duramayacağını bir kez daha kanıtlamıştır.

Bu örnekler, işçi sınıfı ve emekçilerin 2010 yılını emeğin baharına dönüştürme kararlılığına işaret ediyor. Bu örnekleri çoğaltarak asalak patronlar ve onların düzeninin saldırılarına karşı topyekün bir direniş ağı oluşturmak mümkündür.

İşte 2010 1 Mayısı'na böylesi bir dönemde giriyoruz.

Şimdi işçi sınıfının yaktığı direniş ateşini ülkenin dört bir yanında yangına dönüştürme zamanıdır.

Şimdi ülkenin dört bir yanında mevzi direnişlere omuz verme, kendi geleceğimiz için direnen sınıf kardeşlerimizle dayanışmayı yükseltme zamanıdır.

Şimdi sermayenin saldırılarına karşı tek yumruk tek barikat olmak, bugüne dek gasp edilen haklarımızı söküp almak ve yeni kazanımlarla genişletme zamandır.

İşte bunu yapabilmek için 1 Mayıs'ta tüm gücümüzle alanlara çıkmalı, taleplerimizi haykırmalı, işimize, emeğimize, geleceğimize ve onurumuza sahip çıkmalıyız.

Biz **Adana Sanayi İşçileri Derneği** olarak tüm işçileri sömürü ve köleliğe, düşük ücretlere, sigortasız çalışmaya "dur" demeye çağırıyoruz.!

Tüm işçi kardeşlerimizi güvencesiz çalışmaya ve geleceksiz yaşamaya karşı 1 Mayıs'ta **Adana Sanayi İşçileri Derneği** pankartı arkasında alanlara davet ediyoruz!

İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!

Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!

Adana Sanayi İşçileri Derneği
Tel: 429 51 82
si_der@hotmail.com

Adana Sanayi İşçileri Derneği'nden işçilere çağrı...

"Köle değil işçiyiz, örgütlüysek güçlüyüz!"

Bizler Adana'da küçük sanayi sitelerinde, Organize'de, büyük ve orta ölçekli işletmelerde çalışan işçileriz. Çalıştığımız işletmelerde, atölyelerde pek çok sorun yaşıyoruz.

Ekonomik krizle birlikte ülkemizde işsizlik patlaması oldu. 2010 yılı itibariyle işsizlik sıralamasında Türkiye dördüncü sıradadır. Adana-Mersin hattında ise, işsizlik Türkiye ortalamasının da çok üstündedir.

İşsizliğin had safhaya ulaştığı bölgemizde, çalışma ve yaşam koşulları da günden güne ağırlaşmaktadır. Krizi bahane eden asalak patronlar, bir yandan işçi çıkarıyor, öte yandan çalışma temposunu hızlandırıp, iş saatlerini uzatıyorlar. Yani patronların elinde sermaye biriktikçe, işsiz sayısı da artmaktadır.

Bu durumu fırsat bilen patronlar, işsizlik sopasını tepemizde sallayarak, ölümü gösterip sıtmaya razı olmamızı istenmektedirler.

İşçi kardeşler!

İster **Adana Organize Sanayi Bölgesi**'nde, ister **Yeşiloba**, **Karşıyaka Sanayi**, **Doğu Sanayi** gibi küçük ve orta ölçekli işletmelerde ister **Keresteciler**, **Demirciler**, **Mobilyacılar** gibi sitelerde çalışalım... Her halükarda çalışma ve yaşam koşullarımızda karşılaştığımız sorunlar neredeyse aynıdır.

İş güvencesi olmadan çalışıyoruz! Sudan bahanelerle işten çıkarılabiliyoruz. Patronlar yasaların da verdiği güçle bizleri kapı önüne rahatlıkla koyabiliyorlar.

Sigortasız çalışıyoruz! Yıllardır hakkımız olan sigortayı elimizden alıyorlar. Kuralsız keyfi bir biçimde çalıştırılıyoruz. Sağlıktan faydalanamadığımız gibi tazminat ve diğer sosyal haklardan da yoksunuz.

Düşük ücretlerle çalıştırılıyoruz! 4 kişilik aile için yoksulluk sınırının 2.300 TL, açlık sınırının ise 1.750 TL olduğu ülkemizde asgari ücret halen 577 TL'dir.

Uzun çalışma saatleriyle daha çok sömürülüyoruz! Özellikle yasa veya kuralların geçerli olmadığı küçük ve orta ölçekli işletmelerde 10-12 saat çalışmak zorunda kalıyoruz. Uzun çalışma saatleriyle hem fiziki hem manevi olarak yıpranıyor, sosyal yaşamdan ise uzak kalıyoruz.

İş kazalarında sakat kalıyor, hayatımızı kaybediyoruz! Patronların aşırı kâr hırsından dolaylı iş güvenliği ihmal ediliyor. İş güvenliği patronlar için "gereksiz harcama" sayılırken, biz işçiler içinse, eğer canından olmak değilse, bedeninin bir parçasını kaybetmek anlamına geliyor.

Elbette burada anmadığımız daha pek çok sorunumuz da mevcuttur.

Hal böyleyken sorunların çözümünü patronlardan veya devletten beklemek ham hayaldir. Sorunları yaşayan da, çözecek olan da bizleriz!

Ancak unutmamak gerekiyor ki, sömürü ve köleliğe boyun eğenler hiçbir sorun çözemezler! Çözüme ulaşmanın tek yolu vardır; o da sınıf kardeşlerimizle omuz omuza verip mücadele etmektir!

Bizler **Adana Sanayi İşçileri Derneği** çalışanları olarak;

Adana'da işçilerin birliğini sağlamak, tek ses tek yürek olmanın yolunu açmak için **İşçi Kurultayı** örgütlüyoruz.

Kurultayımız farklı işletme ve sektörlerden işçileri yan yana getirecek, ortak sorunlarımıza ortak çözümler üretebilmek için kürsü olacaktır.

Güvencesiz çalışmaya geleceksiz yaşamaya karşı örgütlediğimiz **Adana İşçi Kurultayı**'na omuz verelim!

Adana İşçi Kurultayı Hazırlık Komitesi

Direnişçi TEKEL işçisiyle konuştuk...

"Çemen Tekstil işçilerinden öğrenmek gerek..."

TEKEL işçilerinin kararlı mücadelesi devam ediyor. 78 gün Ankara'da çadırlar kurarak direnen TEKEL işçileri çadırların kaldırılmasından sonra direnişlerini döndükleri illerde sürdürüyorlar. İşçiler son olarak 1 Nisan' da Ankara' da eylemlerini gerçekleştirdiler. Bu süreçle ilgili bir TEKEL işçisiyle yaptığımız röportajı sizlerle paylaşıyoruz...

- TEKEL işçilerinin 1 Nisan eylemi üzerine düşüncelerinizi öğrenebilir miyiz?

- 1 Nisan' da sendikanın hükümetle beraber bizi Türk-İş önüne sokmaması bizi üzdü. Bizler de bu durma tepkimizi gösterdik. En son olarak Ankara'dan ayrılmadan önce Türk-İş önüne siyah çelenk koyarak Ankara'ya boşa gitmediğimizi göstermiş olduk. Sendikacıların bu tavrından dolayı çoğu arkadaşımız bir daha Ankara'ya gelmeyeceğini söylüyor. 1 Nisan sürecinde en az yarayla çıkmak için bizler bir an önce kendi içimizde örgütlenmeli, mücadele azmini güçlendirmeliyiz.

1 Nisan'da sendikanın oyalama taktiğiyle karşılaştık. Onlar Ankara'da direnişin başlamasından korktuğu için sendika yanlısı arkadaşlarımızın da etkisiyle böldüler. Öncü işçi arkadaşlarımız kendilerini ifade edemediler, bir araya gelip bir karar çıkmadı. Artık geri dönüşü kabullenmek zorunda kaldık. Yerellerde istediğimiz sayı gelmedi. Sendika sayıyı sınırlı tuttu. Gelecek sayıyı önceden belirlediler. Sayı az olunca yapacak bir şey yoktu.

1 işçiye 16 polis düştü. Bundan birkaç gün önce 20 bin polis alınacağı açıklanmıştı. Gerekçesini de şöyle açıkladılar: Avrupa'da 250 kişiye 1, bizde ise 300 kişiye 1 polis düşüyormuş. Avrupa standardını sadece bu konuda yakalamak istiyorlar.

- 1 Mayıs'a hazırlık kapsamında neler söyleyeceksiniz?

- Yerellerde yapabildiğimiz kadar çok etkinlik, eylem vb. içinde olmaya çalışacağız. Gündemden düşmemeye çalışacağız. Bundan sonra AKP'li bakanlar, milletvekilleri nerede ise orada onları rahatsız edecek, onlara TEKEL'i unutturmayacağız..

- TEKEL Direnişi'yle tekrar gündeme gelen genel grev-genel direniş hakkında ne düşünüyorsunuz?

- Başımızdaki mevcut ağaların gitmesi gerekiyor. Onların yerine idealist arkadaşlarımızın gelmesi gerekir. Bunlarla genel grev yapılamaz. Biz işçi olarak işçi haklarını savunan arkadaşlarımız gelmeli. Yoksa bu mümkün olmaz.

- Son olarak sanayi işçilerine mesajınız nedir?

- Arkadaşlarımız zor şartlar altında çalışıyor. Onlara Çemen Tekstil işçilerini örnek gösteriyorum. Nasıl direndiklerini onları ziyarete gittiğimde gördüm. Onlardan öğrendim. Onlar gibi inançlı kararlı olsunlar. Yeter ki birlik ve beraberliklerini bozmasınlar. İstediklerini muhakkak alırlar.

Vahşi kapitalizm işçileri öldürüyor, devlet cani patronları koruyor!

Vahşi kapitalizm, vampir yüzünü bu kez Yalova'da kendini gösterdi. Bu vahşi düzende en çok mağdur olan kadın işçiler yine bir iş cinayetine kurban gittiler. 9 Nisan günü **Alkım Tekstil**'de çalışan işçilerin servisi fazla mesai sonrası saat 22.00'de evlerine dönerken "kaza" yaptı. Bu "kazada" Kader Boztepe, annesi Nermin Irmak, Ebru Yavuzdeğer, Nevin İşcan ve Necmiye Deniz yaşamını yitirirken, 18 işçi de yaralandı.

Vahşi kapitalizmin suç çetelesi oldukça kabarıktır. İş cinayetlerinin sıkça yaşandığı bu ülkede ne yazık ki çokça örnek bulabilmekteyiz. Sürekli ölümlerle anılan tersaneler ve maden ocaklarından sürekli "kaza" haberleri gelmekte, yanısıra "kaza" adı altında, patronlar ibretlik cinayetler işliyorlar.

Tıpkı Bursa'da **Özay Tekstil**'de 5 tekstil işçisi kadının 29 Aralık 2005 tarihinde yanarak can vermesi gibi. Bursa'da 5 kadın işçinin yanarak katledilmesi kapitalizmin suç çetelesinde asla unutulmayacak ibretlik bir örnektir. 29 Aralık gece yarısı çıkan yangında patronun "kaçmamaları için" üzerlerini kilitlediği kadın işçiler "kaçamamışlar", ancak yanarak can vermişlerdi.

İş güvenliğini hiçe **Özay Tekstil**'in kan emici patronu, işçileri sigortasız çalıştırırken, fabrikasını yangına karşı sigortalamıştır. İş yasalarını takmayan bu patron gece vardiyasında çocukları ve hamile kadınları da zorla çalıştırıyor. İşte yasa ve kuralları hiçe sayarak toplu cinayete sebep olan Lokman Özay adlı patrona, "yüce Türk Adaleti"nin verdiği ceza 182 TL'den ibarettir.

Bir başka toplu cinayet, İstanbul'da yaşanan "sel felaketi" sırasında İkitelli'deki **Pameks Tekstil**'de işlendi. Servis yerine kullanılan yük aracının sele kapılmasıyla 8 kadın işçi boğularak can vermişti.

Bu olayda da cinayete sebep olan patron işine devam etmiş, mahkemenin "bilirkişi" heyeti patronu değil tabiatı "suçlu" bularak caniyi korumuştur.

Kadınıyla erkeğiyle işçilerin kapitalizmin çarkları arasında can vermesinin daha pek çok örneği bulunmaktadır. İbretlik bir diğer örnek ise 2007 yılında, **Urfa Ceylanpınar**'da yaşanmıştı. O olayda da çoğunluğu kadın ve çocuk olan, aralarında hamilelerin de bulunduğu 15 tarım işçisi kamyon kasasında taşınırken Çırpı Deresi'ne yuvarlanarak can vermişti. Bu toplu cinayete sebep olan asalak patron da herhangi bir cezaya çarptırılmadan yakasını sıyırdı.

Tüm örneklerde görüldüğü gibi zorla işçileri fazla mesaiye bırakan, iş güvenliği için gerekli tedbirleri almayan, daha fazla kar hırsı ile işçileri iliklerine kadar sömüren patronlar sorumludur. Bununla birlikte çalışma koşullarını denetlemeyen, mahkemelerinde cani patronları beraat ettiren sermaye devleti de işçi ölümlerinin suç ortağıdır.

Tek seçenek örgütlü mücadele!

Kadınıyla-erkeğiyle işçiler ancak örgütlü mücadele ile insanca çalışma ve yaşama koşullarına kavuşabilir. İş cinayetlerinin hesabını sormak, **güvencesiz çalışmaya, geleceksiz yaşamaya** dur demek, **insanca bir yaşam ve çalışma koşulları** taleplerimizi haykırmak için **1 Mayıs**'ta mücadele alanlarına çıkmalıyız. Kadın-erkek tüm işçiler, ölümü veya sakat kalmayı bize reva gören kapitalistlere ve onların kokuşmuş düzenlerine karşı tek yumruk olup işçi katillerinden hesap sormalıyız!

Sınıftan haberler...

* Kıdem ve ihbar tazminatlarını almak için direnişe başlayan ve direnişlerini 75 gün sürdüren **TARİŞ İplik ve Dokuma Fabrikası** işçileri kısmi bir kazanımla direnişlerini bitirdiler.

* Gaziantep'te bulunan **Çemen Tekstil** fabrikasında 74 gün süren grev başarıyla sonuçlandı.

* Gebze' de kurulu **İZAYDAŞ**'ta işten çıkarılan taşeron işçiler eylemlerine devam ediyor. 2 Nisan günü gerçekleştirdikleri işgal eylemi ile Gebze merkezindeki çöp toplayan kamyonların boşaltım yapmasını engelleyen işçilere 55 işçi daha katıldı. Toplam 75 işçinin eylemleri devam ediyor.

* **Esenyurt Belediyesi**'nde sendikalı oldukları için işten atılan ve direnişe geçen işçilere AKP'li belediye yöneticileri saldırdı. Saldırı, işçilerin kararlı tutumuyla yanıtlandı. İşçilerin eylemi sürüyor.

* **Mersin Toros Devlet Hastanesi**'nde taşeron temizlik işçileri 40 yaşını doldukları gerekçesiyle işten çıkarılmıştı. Devrimci Sağlık İşçileri Sendikası üyesi işçiler açtıkları işe iade davasını kazanmalarına rağmen yargı kararının uygulanmaması nedeniyle hastane bahçesinde oturma eylemini sürdürüyorlar.

* 26 Mart günü **Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi**'nde taşeron şirkete bağlı olarak çalışan Fatma Baytar hamile olduğu için işten atılmıştı. Devrimci Sağlık İşçileri Sendikası üyesi Fatma Baytar'ın işten çıkarılmasına tepkiler büyüyor.

* **SAMATYA Eğitim ve Araştırma Hastanesi** ek bina inşaatında çalışan işçilerin hak arama mücadelesi sürüyor. İşçiler ücretlerini alamadıkları için inşaat binasında 2 aydır eylem yapıyorlar.

* 30 Nisan 2009'da, çalıştıkları **Karşıyaka Belediyesi**'nde işten çıkarılan 300 işçinin açtıkları işe iade davaları gruplar halinde Karşıyaka 1., 2. ve 3. İş Mahkemeleri'nde görülüyor. İlk işe iade davasını kazanan işçilerin 2. davası da kazanımla sonuçlandı.

* Gebze'de bulunan ve Birleşik Metal-İş Sendikası'nın örgütlü olduğu **Akkardan** işçileri işten atma saldırısına karşı direnen işçileri eyleme son verdiler. İşçiler patronun ayak oyunları ve saldırılarına, sendikanın icazetçi-uzlaşmacı çizgisine karşı 2 aya yakın bir süredir işlerine ve onurlarına sahip çıkmanın kavgasını veriyorlardı. Akkardan'da 108 işçi işten çıkarılmıştı.

Sağlıkta özelleştirme tüm hızıyla sürüyor!

Sağlıkta özelleştirmede hızla yol olan sermaye devleti yaklaşık 800 kamu hastanesinin "özerk" hale getirilmesini öngören **Kamu Hastane Birlikleri Kanunu Tasarısı** ile sağlıkta yıkım programına devam ediyor.

Mecliste görüşülen bu tasarı kabul edilirse kamu hastaneleri Sağlık Bakanlığı'na bağlı "birlikler" tarafından yönetilecek. Buna göre kamu hastaneleri özel hastaneler gibi sınıflara ayrılacak, mali ve idari yönetimi oluşturulan birliklere devredilecek. Birliğin organları yönetim kurulu, genel sekreterlik ve hastane yöneticiliklerinden oluşacak. Yönetim kurulunda, ticaret ve sanayi odalarından bir yetkili, il genel meclisince belirlenen hukuk müşaviri, mali müşavir veya serbest muhasebeci de bulunacak. Hastanenin yeni kadrosunu "birlik" belirleyecek ve çalışanların tümü sözleşmeli olacak.

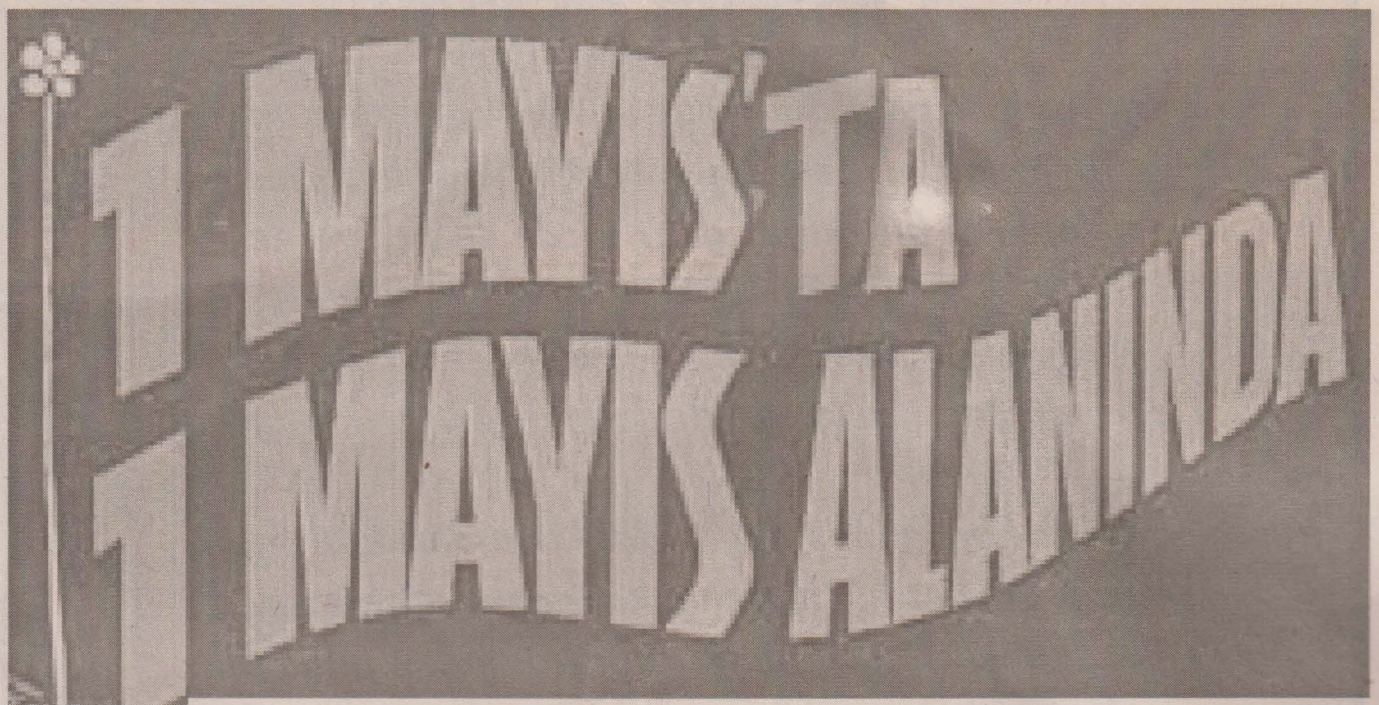

Kısacası bu yasayla, kamu hastaneleri kâr amacıyla çalışan birer kapitalist şirkete dönüştürülecek. Bu uygulama ile işçi ve emekçilerin ödeyeceği para artacak, şirket (hastane) insan sağlığın değil, kasalara girecek kâr miktarını önemseyecek.

Bu ve benzeri yasalarla işçi ve emekçilerin sağlık hizmetinden yararlanma hakkı gasp edilmektedir.

Çalışanların köle, hastaların müşteri olarak görüldüğü bu sistemde sağlık hakkı temel insan hakkı olmaktan çıkmaktadır. Bu sistemde çok parası olan ayrıcalıklı hizmet sunulurken, parasız veya az paralı olanlar ölüme terk edilecektir. Sağlık hizmeti giderek "lüks tüketim" kategorisine eklenecektir.

Bu nedenle en temel insan hakkı olan sağlık hakkımıza sahip çıkalım. Herkes için nitelikli, parasız ve eşit sağlık istemiyle örgütlü mücadeleyi yükseltelim.

Mücadele taleplerimizle 1 Mayıs'ta Sİ-DER pankartı altına!

* İnsanca yaşamaya yetecek, vergiden muaf asgari ücret!

* Eşit işe eşit ücret!

* İşyerlerinde ve emekçi semtlerinde kreş ve emzirme odaları olmalıdır!

* Kadın işçilerin ana ve çocuk sağlığına zararlı işlerde çalıştırılması yasağı

* Doğumdan önce ve sonra üçer aylık ücretli izin, tıbbi bakım ve yardım!

* İşyerlerinde iş kazalarına ve meslek hastalıklarına karşı koruyucu önlemler alınmalıdır!

* Tüm çalışanlar için genel sigorta (işsizlik, sağlık, kaza, emeklilik, yaşlılık) olmalıdır!

* Sigorta primleri devlet ve işveren tarafından ödenmelidir!

* Mezarda emekliliğe hayır!

* Tüm çalışanların grevli-toplusözleşmeli sendika hakkı!

* Sendikalaşmanın önündeki engeller kaldırılmalıdır!

* Kıdem tazminatının gaspına yönelik tüm öneriler geri çekilmelidir!

* Esnek üretim, taşeronlaştırma, prim, parça başı sistemi yasaklanmalıdır!

* Geçici, sözleşmeli, mevsimlik vb. çalışma sistemleri yasaklanmalıdır!

* 7 saatlik işgünü ve 35 saatlik çalışma haftası yasalaşmalıdır!

* Her türlü fazla mesai ve gece çalışması yasaklanmalıdır!

* 4857 sayılı İş Yasası (Kölelik Yasası), SSGSS Yasası iptal edilsin!

* Herkese sağlığa ve ihtiyaca uygun konut, parasız sağlık, parasız eğitim!

1 Mayıs için toplanma yeri:
Mimar Sinan Açık Hava Tiyatrosu önü
Gidiş için buluşma yeri:
SİDER önü
Adres: Uçak mah. Beşevler Cad. 20 Sok. No: 7
Tel: 429 51 82

1 Mayıs Marşı

Günlerin bugün getirdiği baskı zulüm ve kandır
Ancak bu böyle gitmez sömürü devam etmez
Yepyeni bir hayat gelir bizde ve her yerde

1 Mayıs 1 Mayıs işçinin emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda ilerleyen halkların bayramı

Yepyeni bir güneş doğar dağların doruklarından
Mutlu bir hayat filizlenir kavganın ufuklarından
Yurdumun mutlu günleri mutlak gelen gündedir

1 Mayıs 1 Mayıs işçinin emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda ilerleyen halkların bayramı

Vermeyin insana izin kanması ve susması için
Hakkını alması için kitleyi bilinçlendirin
Bizlerin ellerindedir gelen ışıklı günler

1 Mayıs 1 Mayıs işçinin emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda ilerleyen halkların bayramı

Ulusların gürleyen sesi yeri göğü sarsıyor
Halkların nasırlı yumruğu balyoz gibi patlıyor
Devrimin şanlı dalgası dünyamızı kaplıyor

Gün gelir gün gelir zorbalar kalmaz gider
Devrimin şanlı yolunda bir kâğıt gibi erir gider

İşçi Bülteni Özel Sayı: 566* Fiyatı: 25 Kr * Nisan 2010 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Ayten Özdoğan* EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Simsar Sk. 5/3 Fatih/İstanbul
Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat Davutpaşa Cad Güven Sanayi sit C Blok No: 242 Topkapı İstanbul * 577 54 92